

در حاشیه اجرای ترانه‌های جدید بر آهنگ ترانه کودکانه در تلویزیون

ابتدال، دستبرد و بی شرمی

بیبا یاری

«عکس گرفتن با زیبایی‌ها چه کسی را تاکنون زیبا کرده؟ آیا ذات و سلیقه کسی را تغییر داده است؟»

چه بجای و دقیق گفته آن آهنگساز جاودان شده با آهنگ‌هایش در خاطر ما که این پندار رسمی است و البته بر کسانی امر را مشتبه ساخته، و باز باید حرف او را دوباره تکرار کرد و پرسید: «عکس گرفتن با زیبایی‌ها، یعنی زیبا شدن؟»

روی سخن با کسانی است که چیزی ندارند، نیاند و خسته‌اند، نساخته‌اند، نیاورده‌اند و خلق نکرده‌اند اما به خاطر‌ها دستبرد می‌زنند، از آن چیزی برمی‌دارند و یا آن را دست کاری می‌کنند. کسانی که می‌خواهند از اقبال جمعی به خاطر‌ها بالا بروند و خاطر‌ها

خبر

در روزهای پایانی سال گذشته، هنرمندان موسیقی خواستار شدند:

رفع ممنوعیت نمایش «ساز» از سیمای ملی

اعضای انجمن صنفی هنرمندان موسیقی طی انتشار نامه‌ای سرگشاده به علی عسگری، رئیس صداوسیما، رفع ممنوعیت نمایش ساز را خواستار شدند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، اعضای انجمن صنفی هنرمندان موسیقی با توجه به وضعیت بحرانی فعلی به دلیل شیوع بیماری کرونا خطاب به رئیس صداوسیما نامه‌ای سرگشاده نوشته‌اند. در نامه سرگشاده انجمن صنفی هنرمندان موسیقی آمده است:

به نام خدا
جناب آقای دکتر علی عسگری
ریاست محترم سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران
با درود و احترام
شرايط بحرانی ناشی از گسترش ویروس کرونا نگرانی شديديد ملی و حتی جهانی را در پی داشته است. این در حالی است که دقت در اخبار و آمارهای سازمان‌های بهداشتی و درمانی کشور نشان از بی توجهی بخشی از مردم کشورمان به پیامدهای خطرناک بیماری کووید ۱۹ دارد. بدیهی است در چنین وضعیتی

در پی مکاتبات انجمن صنفی هنرمندان موسیقی اعلام شد

صندوق اعتباری هنر حق بیمه فصل بهار اهالی موسیقی را پرداخت می‌کند

روابط عمومی انجمن صنفی هنرمندان موسیقی در شب سال نو طی اطلاعیه‌ای که بر روی کانال خبری خویش منتشر ساخت اعلام کرد که به گفته نوری بخش، عضو هیات مدیره صندوق اعتباری هنر، این صندوق قرار است حق بیمه موسیقین را برای فصل بهار پرداخت کند. در متن اطلاعیه انجمن صنفی هنرمندان موسیقی آمده است: «در پی ارسال نامه مورخ ۱۲ اسفند انجمن صنفی هنرمندان موسیقی کشور، به ریاست محترم جمهور، وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزیر محترم کار و امور اجتماعی و رئیس محترم سازمان تامین اجتماعی، و طرح درخواست پرداخت حق بیمه هنرمندان موسیقی از سوی دولت محترم

که چیزی برای نقد کردن وجود ندارد بلکه آن را بی حاصل تر از آن می‌بینند که بخواهند قلم بچرخانند. چرا که در هوای عفن، بوی خوش مجال پراکندن نمی‌یابد.

و منتقدان رسانه‌ها بارها بر تلویزیون تاخته‌اند که در پایین آوردن سلیقه مخاطب نقش عمده را دارد و در این سال‌ها امر مبتذل و نگاهش شده‌ای در آن جاداشته و دارالآثاروزین.

و نوزاد امسال که بوی بهار در آن جاری نبود و عیدانه‌هایی در آن نداشت، همین قدر نخواستنی بود که این روزها گذرانیم به همین تلخی، به همین سختی تحمل ناکردنی با تلویزیونی که اگر چه در جهت ارتقای سطح سلیقه هنری مخاطب نمی‌کوشد اما اجازه می‌دهد در آن خطی بر چهره خاطرات جاودان مردم بیندازد.

خواننده پاپ، بنیامین بهادری، که توانسته چندین سال بدون خواندن و بدون ساخت اثری جدید، با همین حضور در برنامه‌های تلویزیونی خود را در خاطر مردم نگاه دارد، آهنگ ترانه «کودکانه» را برای دستکاری و اجرای زنده انتخاب کرده بود البته با شعری نوین که بر همان آهنگ وزین اسفندیار منفردزاده می‌نخست. ترانه‌سرا کلماتی را به دنبال هم آورده بود آهنگ را نیز در نظر داشت که چارچوب آن بیرون نریزد، خواننده نیز هر چه در چنته داشت همان بود که خواند. به همان شلی و وارفتگی، به همان نجسبی و نازلی. این همان چیزی بود که اتفاق افتاد و البته خواننده از آن راضی بود. اما آیا این اتفاق همین است که دیدیم؟ و فقط این اجرای پست و نازل مساله ماست؟ راستی چه کسی به او اجازه داده است که روی چنین خاطره سستری افکار نازلش را اجرا کند؟ چرا باید در جایی که رسانه ملی خوانده می‌شود کسی جرأت چنین جسارتی به خاطرات مردم را داشته باشد؟ چه کسانی از کثیف کردن آهنگهای خاطره شده ما و مصادره کردن آنها به نفع خود لذت می‌برند؟ انفجار این گرایش به پستی، صدایش

تا آنسوی مرزها رسید و آهنگساز و ترانه‌سرای اثر سستری که آن را در تلویزیون به پایین‌ترین کشیدند و بر چهره ممتازش از عفن بدسلیقتی پاشیدند، به اعتراض به این دستبرد برخاستند.

آن گونه که اسفندیار منفردزاده، آهنگساز ترانه کودکانه، در اعتراض خود این عمل خواننده پاپ را بی شرمی خوانده و آن را دستبرد توصیف کرده است و نوشته: «سلیقه مفهومی نیستی است، اما اعتماد به نفس در بی سلیقه بودن، به طور مطلق شرم‌آور است.»

و این همان متر و معیاری است که می‌تواند به دست ما بدهد از وضع موجودی که در آن به سر می‌بریم، با اقرادی بی سلیقه مواجهیم که از کارهایی که بسا اعتماد به نفس مطلق خویش در منتهای کج سلیقتی انجام می‌دهند شرمی ندارند. زمانه‌ای که در آن احترام به حق مؤلف و صاحب اثر به درستی و تمام رعایت نمی‌شود و برخی خود را مقید به کسب اجازه از صاحب اثر نمی‌دانند و حداقل‌های احترام به پیشکسوتان و بزرگان را رعایت نمی‌کنند. البته بماند که در رسانه ملی سال‌هاست حق مؤلفین آثار موسیقایی رعایت نمی‌شود و بارها در دعواهای این چنینی کسی نتوانسته است صدواوسیما را موظف به رعایت قانون کپی‌رایت نماید.

از این رو چنین عملی در صداوسیما بی‌عادت به عدم رعایت کپی‌رایت کرده دور از ذهن نیست. و اتفاقاً مروج چنین کارهای دور از اخلاق نیست هست که در این سال‌ها عده‌ای را به بهره‌برداری مجانی از آثار دیگران سوق داده است و ابایی از بی‌شرم نامیده شدن ندارد. اما دستکاری خاطره‌ها و پایین کشیدن یک اثر سترگ دیگر بی‌مایگی ترانه‌سرا و خواننده است که حتی از درک آن عاجزند. و این مساله‌ای نیست که آنها درک کنند چرا که اگر چنین درکی داشتند خلاقی از آنها سر نمی‌زد و چنانچه برای خود حرمتی قائل بودند از دستبرد به دیگر آثار که تا پنجاه سال

تصمیم‌گیری درست در جهت آگاهی‌رسانی و کمک به طی کردن این دوران سخت‌دعوت نمایند. ما بر این باوریم که حجم عظیم انرژی و توان هنر و هنرمندان موسیقی با ایجاد امکان نمایش و پیش عمومی اجرا و برنامه‌های موسیقایی هنرمندان به نام گذشته و حال از سیمای جمهوری اسلامی می‌تواند در گذر از این روزهای دشوار مسرت و خانه‌نشینی و گسترش فرهنگ توجه به توصیه‌های بهداشتی تأثیری شایان توجه در پی داشته باشد. پیشنهاد ما رفع ممنوعیت نمایش ساز از سیمای ملی است. حقی که سال‌هاست بی‌هیچ توجیه قانونی، شرعی و اخلاقی از اهالی موسیقی دریغ شده است. هنرمندانی که بهترین و تأثیرگذارترین نغمه‌ها و آواها را

بنیامین بهادری، که توانسته چندین سال بدون خواندن و بدون ساخت اثری جدید، با حضور در برنامه‌های تلویزیونی خود را در خاطر مردم نگاه دارد، ترانه «کودکانه» را برای دستکاری و اجرای زنده انتخاب کرده بود البته با شعری نوین که بر همان آهنگ وزین اسفندیار منفردزاده می‌نخست

پس از مرگ مؤلف نیز مشمول قانون کپی‌رایت است و هر کاری منوط به اخذ اجازه کتبی است خودداری می‌کردند و رسوایی را نمی‌خریدند که چنین بی‌شرم و وقیح نامیده شوند. اما گویا در این دوران افول سلیقه و هنر حتی شکایت از چنین کسانی نیز درس عبرتی نمی‌سازد که اگر بود آن هنگام که ار دلان سرفراز از چند خواننده پاپ شکایت کرد و آنها مجرم شناخته شدند پرونده این موضوع بسته می‌شد اما ابتدال در عمق جان موسیقی پاپ رخنه کرده آن چنان که مدام رسوایی‌های این چنینی رو می‌شود و با هم جریان بیمار موسیقی پاپ این سال‌ها در این مرادب به نشخوار مشغول است. موسیقی پاپی که در دو دهه بعد از انقلاب با بشیوه کپی‌برداری از اصل (خوانندگان لس آنجلسی) به وجود آمد و بعد به کپی از خود مشغول شد آن گونه که چند صدای نزدیک به زنانه که هوادارانی یافتند دنباله‌گزار شدند و دنباله‌های آنان نیز کپی کردند و هوادار یافتند. بعد هم به کپی و بازاجرای آثار پر مخاطب پرداختند و حالا نیز هرازگاهی خبری از عدم کسب اجازه و رعایت قانون کپی می‌رسد و شکایتی که در پی آن تیر خنجرهای می‌شود. آیا این موسیقی از ابتدا به شیوه صحیح پایه‌گذاری شده است؟

طی تاریخ ۴۰ ساله انقلاب و جنگ سرودند اما، از نمایش سازهایشان که با آن این سروده‌ها را نواختند، همچنان محروم مانده‌اند. چنانچه می‌دانیم، موسیقی ایران هنرمندان بزرگی دارد که جایگاه و محبوبیت والایی در میان هم‌وطنانمان دارند. امروز روز سر نوشت است و موسیقی و هنرمندان موسیقی ایران می‌توانند و باید در عبور جامعه از شرایط بحرانی نقش بسیار مؤثری داشته باشند تا اجرای هنر خود به جامعه روحیه و توان بیشتری برای چیرگی بر چنین رخداد و شرایط سهمناکی ببخشند. امیدواریم ریاست سازمان صداوسیما و کلیه مدیران آن امروز در آستانه سال نو دست هنرمندان را بگشایند و با استفاده از این ظرفیت بزرگ، ضمن رعایت حقوق و شأنیت هنر والای موسیقی و نمایش اجراهای آن در رسانه ملی با ایجاد اعتماد و همدلی بیشتر، جامعه ایران را در برابر هر نوع ویروس مخربی و آکسینه و بیمه نمایند.

نوا

اجرای موسیقی زنده در مشهد

اقدام قابل تحسین شهرداری مشهد در روز طبیعت، طنین ساز و آواز را در خیابان‌های مشهد جاری ساخت. شهرداری مشهد در روز طبیعت نوروز ۹۹ به جهت در خانه ماندن مردم برای رعایت قرنطینه خانگی ناشی از بیماری پاندمی کرونا، ۶۰ اکیب موسیقی زنده را به کوچه و خیابان‌های شهر اعزام کرد.

در گذشت پندرسکی

پندرسکی آهنگساز مهم موسیقی معاصر، روز یکشنبه ۲۹ مارس، دهم فروردین، در ۸۶ سالگی پس دوره‌های بیماری مزمن در گذشت. او در شش دهه گذشته از مهم‌ترین آهنگسازان جهان محسوب می‌شود. قطعه معروف به «ثری‌های» برای قربانین هیروشیما» از ساخته‌های او بود که شهرتی جهانی دارد.

همکاری انوشیروان روحانی و همایون شجریان

جمعه گذشته همایون شجریان هم‌زمان با انتشار تصنیف سر نوشت در صفحه اینستاگرامی خود نوشت: «دوستان گرامی تصنیف سر نوشت تقدیم است به شما عزیزان. بیش از بیست سال است که افتخار آشنایی با استاد بزرگوار انوشیروان روحانی را دارم و همین‌طور رضا جان روحانی کاربلد که دوستی است قدیمی. دلم می‌خواست این نکته را در مورد استاد روحانی عزیز حتماً عرض کنم که غیر از تسلط ایشان بر موسیقی و نوازندگی همراه با نگرش حرفه‌ای و ذوق و خلاقیتشان در آهنگسازی (که بر علاقه‌مندان پوشیده نیست) و حاصل آن بی‌شمار کارهای جاودانه با سبک و سیاق مخصوص به خودشان است، انسانیت و اخلاق مثال‌زدنی ایشان با افراد و بخصوص با دیگر هنرمندان چه آنها که استاد موسیقی بوده‌اند و چه آنها که تازه پای به این راه گذاشته بودند، آن چیزی است که همیشه برای من مورد توجه بوده است و لذت بخش. امید که همواره سلامت و برقرار باشند.

شکل گرفتن تصنیف سر نوشت به گفته خود ایشان مربوط می‌شود به سالها پیش (شاید ۱۰ تا ۱۵ سال) که در روزهای پایانی زندگی مادر محترم‌شان به مطب پزشک مراجعه کرده بودند. آنجا بر روی تابلوی خطی این‌طور نوشته شده بود: «سر نوشت را باید از سر نوشت». دوستان شاعر ایشان آن را بسط می‌دهند و ایشان هم آهنگ را خلق می‌کنند. سر نوشت باعث شد افتخار خواندن این کار پس از مدتی طولانی، چند سال پیش قسمت این حقیر باشد. امروز که این تصنیف تقدیمات می‌شود بسیار خوشحالم که من هم سهمی در آن دارم. امیدوارم با این تصنیف در روزهای قرنطینه دوری شریک لحظاتتان باشیم و رنگی از امید آورده باشیم؛ ممنون از نوا روحانی عزیز و سپس از غلامرضا صادقی برای میکس آواز.

در گذشت همایون خسروی

همایون خسروی، نوازنده ایرانی ویولن سل پس از دوره‌های بیماری در لس‌آنجلس در گذشت. او نوازنده بسیاری از آثار موسیقی پاپ و کلاسیک ایرانی بود. صدای ویولن سل او روی چند فیلم ایرانی مانند گوزن‌ها، گاو و سریال سلطان و شبان شنیده می‌شود. نوازندگی در شب، سکوت، کویر از دیگر آثار اوست.